

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 13

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, JANUARY 17, 1944

LETO XLVII — VOL. XLVII

Kampanja za 4. vojno posojilo začne jutri na celi črti

V okraju Cuyahoga bomo pričeli jutri z veliko kampanjo, ki prodamo oziroma kupimo za 208.000.000 vojnih bondov. Kampanja bo trajala do 15. februarja.

Glavni napor 25.000 prostovoljcev, ki bodo prodajali vojne bonde od hiše do hiše, da bodo do 40.000.000 bondov serije "E", katere kupujejo devoljski sloji. Druge serije bodo spile banke in veliki investirci.

V prvih treh kampanjah so prodali posojilo so pakupili devoljski v industrijah do 70 odstotka bondov serij "E" z rednim plačevanjem vsak plačilni dan.

Torej namen te kampanje ni zgolj vstopa v prodanih bondov, ampak število kupljenih bondov. Prostovoljci, ki so se prijavili za prodajo bondov, jih bodo skušali prodati najmanj 100.000 posameznikom.

Industrijska podjetja na vzhodni in zapadni strani bodo tekmovala med seboj, da bo prodala več bondov.

Industrijska divizija 21 ima do 200.000.000, za toliko mora prodati bondov. Mnogo tovarov v tej okolici bo zastavilo s kampanjo nocoj ob sedmih v javnem sestanku v kafejni hiši Addressograph-Multiplier Corp.

Četrta divizija, ki seže od Payne Ave. do je v potem naprej do Gor-

Gazolinske kupone bodo pošiljali iz cen- trov znanprej.

Washington.—Urad za kontrolo cen bo vpeljal nov sistem za razpošiljanje gazolinskih kuponov avtomobilistom. Razpošiljalno se jih bo iz dobro zastraženih centrov, kjer bodo gazolinski kuponi dobro zastraženi in varni pred tatvino. Lansk leto je bilo ukradenih kuponov za 142.000.000 galon gazolina.

Vsak lastnik avtomobila bo kot doslej napravil prošnjo za gazolin na svoj odbor za racionalizacijo. Odbor bo določil, koliko galon gazolina naj dobi, potem bo pa odbor naročil centralnemu odboru, naj pošlje gazolinske kupone prosilcu.

S tem bo odborom za racionalizacijo, katerih je 5.600 v državi, tudi mnogo olajšano delo, ker jim ne bo treba razpošiljati kuponov.

NOVI GROBOVI

Frank Hočevar
Poškodbam, ki jih je dobil zadnji petek v tovarni, je podlegel Frank Hočevar, samski, star 51 let, stanujoč na 5377 St. Clair Ave. Doma je bil iz vasi Radolje, fara Bučka pri Novem mestu. Tukaj zapašča brata Alojzija in sestro Zofijo Bele. Delal je pri City Forge Co., kjer je padla najhujša dvigala za premog in ga poškodovala. Pogreb oskrbuje Grdinov pogrebni zavod. Pogreb bo v sredo v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Ura še ni določena. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalom sožalje.

Rusi so pričeli z veliko ofenzivo pri Leningradu

Morda bi imel rajši vislice

Hattiesburg, Miss. — Nek časopis v tem mestu je razpisal tekmovanje med naročniki, kdo bo dal najboljše nasvet, kaj naj zavezniki storijo s Hitlerjem, ko ga enkrat dobe v roke. Do zdaj je bil še najboljši nasvet ta-le: Hitlerja naj bi se odvedlo v Washington, kjer bi se ga primoralo, da bi prečital vse odloke, odredbe in regulacije, ki jih bo izdal urad za kontrolo cen (OPA) tekom vojne. Potem bi pa moral Hitler vsak dan do konca svojega življenja v svojih besedah razlagati, kaj te odredbe pomenijo. Ako Hitler zdaj še ni blazen, bi se mu v dveh dneh zavrtelo ob čitanju teh paragrafov.

Nemško mesto Brun- swick je čisto razdejano

London.—Industrijsko nemško mesto Brunswick, ki je štelo 200.000 prebivalcev, katero so bombardirali ameriški bombniki zadnji tork in potem še angleški bombniki naslednji petek, je popolnoma razdejano. Nekateri celo trdijo, da so bombe tako razsule mesto, da bo sploh neprimerno za bivališče ljudem.

Ameriški bombniki so že v tork porušili večino mesta, in kar ga niso razsuli Amerikanci, so ga v petek zatem angleški bombniki. Oboji so vrgli na mesto nad 2.300 ton bomb. Kot industrijski center je Brunswick nehal obstajati.

Potres v Argentini je ubil nad 1.400 oseb

Buenos Aires, 16. jan.—Mesto San Juan so sinoči in danes zjutraj obiskali štirje, potresni sunki in mesto skoro popolnoma porušili. Prva poročila javljajo, da je bilo ubitih do 1.600 oseb in nad 4.000 ranjenih. Vlada je zaprla vsa gledišča, plesišča in druge zabavne prostore po vsej Argentini.

Priloga za vojaščino

Osobje vojnega oddelka in pomorska rekrutna postaja bosta obdrževala važno predavanje jutri večer ob 7:30 v Columbia šoli, 10405 Columbia Ave. Govorila bosta Lt. Tony Demore in Lt. Robert Gumz. Vsi oni, ki so potrjeni ali ki mislijo, da bodo klicani k vojakom od nabornih komisij 20, 21, 22, 23, 24, 25 in 26 so vabljeni. Mnogo važnega boste zvedeli o vojaškem stanu. Stavite lahko tudi kakršnakoli vprašanja glede vojaščine. Vse se vam bo lepo razložilo. Pripeljite s seboj starše ali žene ali druge sorodnike. Nobene vstopnine ni, vsak je dobrodošel.

Bilo je vse veselo

Sinočni banket Euclid Rifle kluba je sijajno uspel. Dvorana je bila za ta večer veliko premapnjna. Bila je res izvrstna povodna in zelo prijetna domača zabava. Še celo iz Barbortona so posetili banket trije lovci: Joseph Lekšan, Jerry Zupac in Mr. Dechman.

Dospel na pogreb

Sgt. William Zupancić je došel iz taborišča Hood, Texas, na pogreb svojega očeta Alojzija, ki se bo vrnil jutri. Stanuje pri svojem bratu Franku na 1271 E. 79. St.

Jež in vodni rezervar pri Niles, O., je izgotovljen

Youngstown, O. — Velik jež in vodni rezervar, v katere se steka voda Mosquito potoka pri Niles, O. je bil v soboto izročen prometu. Delo je trajalo šest mesecev, za katero je plačala vlada \$4.385.000. Projekt je izposloval poslanec Kirwan.

Slavnostni odprtiji je prisostvovalo 20 kongresnikov in drugih vladnih uradnikov. Gost je bil tudi clevelandski župan Lausche, ki je imel ob tej priliki značilen nagovor.

Jež so gradili zasebni kontraktorji pod nadzorstvom armadnih inženirjev. Tukaj se bo zbiralo 38 milijonov galon vode. Voda bo za industrijo v tej okolici, jež bo pa preprečil poplave v dolini Mahoning.

Novi uradniki

Društvo Naš dom št. 50 SDZ ima za letošnji sledeči odbor: Predsednik Paul Bizjak, podpredsednik Rudy Cergol, tajnica Helen Tomažič, 8804 Vineyard Ave. tel. MI 8566, blagajnik Anton Zelenik, zapisničarica Jennie Pangelj, nadzorniki: Frank Ziberna, John Franković, Rudy Cergol, zastavonoša Paul Bizjak. Seje so vsako tretjo soboto v mesecu ob 7:30 zvečer na 8601 Vineyard Ave.

K molitvi

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ so prošene, naj pridejo jutri večer ob osmih v Zakrajškove pogrebni zavod, da se poslovo od pokojne sestre Ursule Felicijan, v sredo zjutraj ob 8:30 naj se pa po možnosti udeležijo pogreba.

Nova fregata izdelana v Lorainu, O.

Lorain, O. — V tukajšnjih ladjedelnih so spustili v soboto v vodo novo fregato, ki so jo krstili za Alexandria. To je že četrta fregata, ki je bila izgotovljena tukaj in še več jih je v delu. Krstila jo je Mrs. Hall, soproga rear admirala Halla.

V Thompson Products bodo počaščeni zvesti delavci

Danes popoldne ob petih bo v kafeateriji Thompson Products banket v počast 1.200 delavcem, ki so pri tem podjetju pet let ali več. Posebno bodo počaščeni oni uslužbenci, ki služijo 25 let ali več. Posebno bodo počaščeni oni uslužbenci, ki služijo 25 let ali več. Dobili bodo tudi čerke v vsoti 25% njih celotnega zaslužka.

Pobiranje asesmenta

Nocoj od 6 do 7 bo pobirala tajnica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ asesment v stari šoli sv. Vida.

oosevelt in Hull glede Poljskega vprašanja

Washington. — Predsednik Roosevelt in državni tajnik Hull se posvetovala glede apela poljske vlade, naj bi Zed. države v Anglijo posredovale v sporu s Rusijo. Državni urad bo najbrž ugodil prošnji Poljske. Anglija bo skoro gotovo tudi prijavljena sodelovati, ako bo k pristala tudi Rusija.

Važna seja jutri večer

Kupna društva fare sv. Vida imela jutri večer ob osmih izredno sejo v stari šoli sv. Vida. Ukreniti je treba vse potrebno radi veselice, ki se bo odvila 29. januarja. Naj pridejo vsi prejšnji in sedanji zastopniki društva. Na tej seji bo tudi dev odbor za leto 1944.

Obisk iz Minnesote

Mr. in Mrs. John Gornick ter soproga Mildred iz Chisholm, Minn., so prišli v Cleveland na teden k svoji hčerki Zofiji Tanko na 6313 St. Clair Ave. Dobrodošli v slovenski metropoli!

T LORAINČANOV ARETIRANIH, KER SO VTELE SAMI DELITI PRAVICO

Lorain, O. — Mestni stražnik Eiden ter poštni uslužbenci: Joseph Hazzard, George Bel in James Donatucci so v soboto aretirani, dočim so poštni uslužbenci, William Esser, še v bolnišnici in ga bodo izpustili, ko pride ven.

Retirani so bili na obtožbo Daltona iz bližnjega kraja Sheffield Lake, katerega so njegovi močno pretepli v noči med četrtka. Petorica je bila zasajena v njegovem domu, ga uklenila in nato pretepla. Potem so šli

v njegovo hišo, vdrli vrata in vse razmetali po hiši. Zagrozili so mu, da bo "dobil" še več, ako bo zadevo naznanil policiji.

Toda Dalton si je zapomnil licenčno številko avtomobila, v katerem so se napadalcii vozili ter stvar naznanil policiji.

Napad se je izvršil na pritožbo neke ženske, češ, da jo je Dalton nadlegoval po telefonu, kar pa ta odločno zanika. Policist Eiden je bil suspendiran iz službe in čaka z ostalimi na obravnavo.

Sedma obletnica

V tork ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Victor Opaškarija v spomin sedme obletnice njegove smrti.

Naši vojaki

Družina Mr. in Mrs. John Mahne, 12529 Washt Ave, sta prejela brzobjav od vojnega departmanta, da je proglašen njih sin Sgt. Emil J. Mahne pogrešan, ko je bil na poletu nekje nad Francijo. Služil je kot topničar v ameriškem bombniku.

Mr. in Mrs. Anton Habjanec, 1260 Addison Rd. sta prejela iz Italije pismo od sina Tonya, ki sporoča, da je z njim dozdaj še vse O. K. Naroča pozdrave vsem prijateljem in znancem ter se jim priporoča za kako kartico. Njegov naslov je: Cpl. Tony Habianec, ASN 35306406, 79th Ftr. Gp. 86th Ssdn. APO 525 c/o Postmaster New York, N. Y.

Stanley Ahlin S 1/C, sin Mrs. Margaret Ahlin iz 1101 E. 66. St. se je vrnil iz Afrike in prišel na dopust. Prijatelji ga lahko obiščejo na njegovem domu in bo prav vesel njih obiska. Nazaj se bo vrnil 25. januarja.

Ker Rusi ničesar ne poročajo o tej ofenzivi, bi to značilo, da se namerava Hitler umakniti od Leningrada proti Baltiku, da skrajša bojno linijo in da hoče narod že zdaj pripraviti na to.

London. — Berlin je včeraj poročal, da so začeli Rusi z veliko ofenzivo pri Leningradu in da se bo ta ofenziva razvila v eno glavnih. Glasom nemških poročil so Rusi napadli z izdatno silo v okolici Oranienbauma, 20 milj zapadno od Leningrada in severno od jezera Ilmen.

Nemci, ki vselej prvi naznanjajo kako rusko ofenzivo, izjavljajo: "Nemški glavni stan misli, da se sovražnik pripravlja na izpade na drugih krajih iste fronte. Toda ob tem času še ne more vedeti, če se bodo ti napadi razvili v glavno ofenzivo."

Neko drugo nemško poročilo trdi, da Rusi napadajo v smeri proti Novgorodu, kjer se nahaja velika nemška baza. Rusi, kot navadno, molče o tej ofenzivi. Navadno poroča Moskva o kaki ofenzivi šele potem, ko je ofenziva že v polnem teku in ko lahko poroča o uspehih.

To nemško naznanilo o ruski ofenzivi pri Leningradu lahko tudi pomeni, da je nemško vrhovno poveljstvo sklenilo skrajšati bojno linijo ter umakniti vojaštvo od Leningrada proti Baltičkim provincam in da hoče gleda tega že sedaj pripraviti narod na ta umik.

Rusi so v januarju lanskega leta zlomili nemški kolobar okrog Leningrada potem, ko so Nemci oblegali Leningrad 17 mesecev. Rusi so se prerinili takrat skozi osem milj solidne nemške obrambne linije na vzhodni strani Leningrada. Nemci so potem ostali na zapadni strani mesta. Zadnjih 12 mesecev je bil tam položaj skoro nespremenjen.

V Beli Rusiji podjijo ruske motorizirane kolone Nemce proti poljski meji, ki se nahaja 55 milj od okupiranih mest Kalinkoviči in Možir. Rusi prodirajo proti Pinsku, 115 milj zapadno.

V južni Ukrajini so boji za posest železniške proge Odesa-Lwov. Po tej železnici dobivajo nemške čete potrebščine v ovinek Dnjepra. Rusi skušajo doseči to železniško proggo, kar jim skušajo Nemci za vsako ceno preprečiti.

Kaylor, Pa. — Dne 28. decembra je za pljučnico umrl Ignatz Svitko, star 55 let in doma iz Mihova pri Krškem.

West Newton, Pa. — Dne 3. jan. je tukaj umrl John Kotar, star 66 let in rojen v Dolskem pri Ljubljani.

Kaylor, Pa. — Dne 28. decembra je za pljučnico umrl Ignatz Svitko, star 55 let in doma iz Mihova pri Krškem.

Vesela vest

Družini Mr. in Mrs. Adolph Jalen, 987 E. 76. St. so prinesle vile rojenice zalo hčerko. Mati in dete se dobro počutita v Woman's bolnišnici. Materino deklisko ime je bilo Dorothy Gačnik. Naše čestitke!

Smrtna poškodba

Včeraj popoldne ob 4:30 je avto zadel in na mestu ubil petletno Nancy Sulak, hčerko Mr. in Mrs. Leonard Sulak iz 6401 Bonna Ave. Nesreča se je pripetila na St. Clair Ave. in 65. cesti. Voznika je policija oprostila vsake krivde.

Tedenski koledar za racionaliranje

KONZERVE — Zelene znamke D, E in F iz knjige 4 so veljavne do 20. januarja. Zelene znamke G, H in J do 20. februarja. MESO, sir, sirovo maslo itd. — Rujave znamke R, S, T in U iz knjige 3 so v veljavi zdaj in do 29. januarja.

SLADKOR — Znamka 30 iz knjige 4 je veljavna do 31. marca.

ČEVLJI — Znamka 18 iz knjige 1 in znamka 1 "airplane" iz knjige 3 sta veljavni do preklca.

GAZOLIN — Znamka 9 iz knjige A je veljavna do 21. januarja in kupi 3 galone gazolina. B, C in B-1 ter C-1 kupita 2 galoni gazolina, B-2 in C-2 kupi vsaka 5 galon gazolina.

KOLESA — Knjiga A mora dati pregledati avtna kolesa do 31. marca; B in C do 29. februarja; komercialna vozila vsakih 5.000 milj ali vsakih 6 mesecev.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 13 Mon., Jan. 17, 1944

Nemci končno priznavajo resnico

Nemci so zdaj z značilno in neobičajno odkritosrčnostjo priznali, da je "udarila odločilna ura vojne," ter da je "izid vojne odvisen" od izida bitk v Rusiji.

Vesti z vzhodne fronte potrjujejo ta tevtonski pesimizem. Toda te izjave, ki so bile dane švedskim časnikarjem v Berlinu, se tako razlikujejo od običajnih bahavih nacijskih izjav in komunikejev, da človek nehotе zasluči nastavljenega past.

Že pred enim letom so dajali Nemci več dni v svet izjave o razpadajočem stanju splošnega položaja v Nemčiji kakor tudi v zasedenih deželah. Te izjave so bile spretno namerjene injekcije v nemški propagandni vojni. Toda notranje razsulo, ki so ga te izjave predvidevale, ni bilo na noben način še pred pragom. Namen teh izjav je bil, zazibati javno mnenje Združenih narodov, zlasti Zedinjenih držav, v brezskrbnost, da bi popustili v svojih vojnih prizadevanjih.

Ali imajo sedanje slične nemške izjave isti namen? Ali pa je morda situacija res že tako kritična, da ne more Nemčija nič več profitirati s prikrievanjem resnice? Na razpolago je nekaj dejstev, ki bodo dala odgovor na vprašanje.

Obsega in moči nemške ofenzive se ne more zanikati. Vdori, ki sta jih izvedli prva in druga ukrajinska armada v Poljski ter v južno Ukrajino proti romunski meji, so povzročili kaotske razmere v nemških vrstah. Vse obrambne črte, ki so jih imeli Nemci pripravljene, da zaustavijo rusko prodiranje, so se zrušile pod udarci ruskih armad. Nemci so se ponovno širokoustili o sili in moči svojih obrambnih črt v Poljski, Slezijski in v Karpatih, toda kakor je videti, je "trdnjava Evropa" na vzhodu prazen mit ali pravljica.

Značilna je tudi odsotnost "Luftwaffe" ali nemške zračne sile. Iz vsega je razvidno, da smemo verjeti vojaškimi strokovnjakom, ki pripovedujejo o manjvrednosti nemških pilotov, katere pošilja poveljstvo nemške zračne sile v boji, ko imajo slednji komaj 18 do 24 ur letalskih izkušenj.

Možno je, da so nemške pesimistične izjave samo plašč za zakritje transportacije nemških čet z ruske fronte na zapadno fronto, kjer Nemci pričakujejo invazije. Temu pa ugovarja Drew Middleton, vojni poročevalec lista "New York Times" v Londonu, ki pravi:

"Dasi je Nemcem nemogoče, da bi postali z ruske in italijanske fronte na zapad cele divizije, ker jim za to primanjkuje moštva, je vendar mnogo divizij ob zapadni obali, ki so bile razredčene, ko se jim je odvzelo posamezne polke, katere se je poslalo na rusko bojišče, sedaj zopet pri svoji polni moči, to je, da šteje vsaka divizija po 15,000 mož."

Vrzeli v teh divizijah so nacisti izpopolnili z moštvom, ki je bilo že do grla sito ruske vojne, z mladimi vojaki ter s "prostovoljci" nemških vazalnih držav.

Pomanjkanju moštva so se Nemci dolgo izogibali s tem, da so uvažali vedno več ljudi iz zasedenih držav, ki so morali delati v nemških tovarnah, rudnikih in na poljih, s čemer je bilo sproščeno nemško moštvo ter dano na razpolago za vojaško službo. Rečeno je, da je danes v Nemčiji 13 milijonov teh sužnjev "novoga reda."

Ako je slika, ki so jo naslikali nacisti švedskim časnikarjem, resnična, iz tega se ne sledi, da Združeni narodi zdaj lahko prekrizajo roke ter se oddahnejo. Nemci imajo v zapadni Evropi 40 do 45 divizij. Maršal Rommel, ki je zdaj vrhovni poveljnik zapadne fronte, je organiziral te divizije v mobilne ali leteče edinice, ki se lahko v kratkem času zoperstavijo vsakemu vdoru, pa naj pride od koder koli. Poleg tega so bile silno ojačane vse fortifikacije ali utrdbe, in to zlasti na severozapadu, odkoder pričakujejo Nemci najsilnejšega udarca.

Toda kljub deficitizmu v Nemčiji, napram kateremu se poslužujejo nacisti drastičnih odredb, je možno, da večji vojaški poraz še vedno ne bo privedel do notranjega razsula. Nemci namreč to pot vedo, da jim ni pričakovati usmiljenja. To dejstvo bo povzročilo, da se bodo Nemci obupito borili, ko bo izgubilo njihovo zadnje upanje, da utegne običati vojna na mrtvi točki.

Ne izpuščajoč teh dejstev izpred oči, se sicer lahko veselimo nemških porazov in slavnihih ruskih zmag na vzhodni fronti, toda nikar se ne vdajamo utvaram, da je vojna že toliko kot končana.

TO IN ONO

Zračna bitka, v kateri so izgubili Amerikanci nad Nemčijo 60 bombnikov, dokazuje, da nemška zračna sila še davno ni strta in da pot do Berlina ne bo posuta s cvetjem in oljkinimi vejicami.

V letu 1943 je bilo v Ameriki 3,737 stavk. Ves čas od leta 1927 do 1941 jih je bilo pa samo 1,945. Seveda, v slabih časih ne pride nikomur stavka na misel, niti nima proti komu stavkati.

"Za januar imamo še dokaj gorko!" Tako si najbrže pravijo Berlinčani, kadar jim zavezniške bombe zakurijo nad glavami. Upamo, da jim bo postala vročina tako nezno, da bodo iskali utehe kje na deželi v snežnih zametih.

Ko si Hitler in Mussolini še nista bila na roke in je Mussolini izjavljal, da bo branil Avstrijo pred Hitlerjem, je

Ciano, Mussolinijev zet, pri neki priliki močno užalil Hitlerja. Mladi in razposajeni Ciano mu je namreč puhnil cigaretni dim v obraz. Hitler tega ni nikdar pozabil in on dan mu je to povrnil v Veroni s kroglo. Kdor se med otrobe meša, ga svinje pojedo.

BESEDA IZ NARODA

"Na Laškem teče rdeča kri..."

Nekje v Italiji, 20. dec. 1943.

"Na Laškem teče rdeča kri, da b' gnala mlinske kamne tri...", tako poje naša narodna pesem. Zgodovina Slovencev je tesno povezana z italijansko, turškimi vojnama. Naši pradedje so bili dobro seznanjeni z boji z Italijani. Veliko število slovenskih fantov in mož je že padlo v vojnah z Italijani. Tudi danes se borijo slovenski fantje in možje proti fašizmu in nacizmu. Danes se borijo na italijanskih bojiščih tudi sinovi ameriških slovenskih naseljenčev. Vemo pa tudi, da so vsi ameriški vojaki slovenskega porekla prav dobri vojaki in delajo čast svojim prednikom, ki so se v prejšnjih vojnah borili na italijanskih bojiščih.

Tudi danes beleži zgodovina imena mest, kjer so se borili naši predniki za čast in slavo "mačehe" Avstrije, kateri smo bili Slovenci samo tedaj pri srcu, kadar je bila ogrožena njena oblast. Tudi mene so premestili iz Afrike v po Musotu tako opevano Italijo. Napisal sem bil že več dopisov iz Afrike, če so jih naši uredniki prejeli ali ne, tega pa ne vem. Zato pa sem se sedaj namenil, da bom kaj poročal tudi iz Italije. Prav razveselilo me pa bo, če se me kateri izmed čitatelejv teh vrstic spomni s kakim pismom ali vsaj kartico, da bom vsaj vedel, če je še kdo v naši "metropoli" pri življenju.

Tukaj ne rabimo ničesar drugega kot vsaj malo moralne podpore s kakim pismom. Saj veste, da človek rad izve, kaj se godi med Slovenci v Ameriki. Po osmih mesecih je bila naša naloga v Afriki izvršena. Res ne bila šala tam, ampak minilo je in naj bo sedaj pozabljeno. Človek se nerad spominja na take reči in dogodke. Seveda fante, ki smo se udeležili afriške ekspedicije, bodo ti spomini spremljali do smrti. Za splošno publiko, katere zasleduje samo dnevne dogodke, pa je to zgodovina. Poslani smo bili sedaj na drugo ekspedicijsko in upamo, da se bo tudi ta tako uspešno končala kot se je afriška. Moja velika želja je, da bi še skoraj prekorčili meje Italije in se že skoraj združili z Ameriki in zavezniškimi naklonjenimi Jugoslavnimi ter potem z Jugoslavnimi skupno udarimo v trdnjavo Evrope.

Mi, ameriški fantje, med katerimi se šteje lahko tudi moja malenkost, opravljamo svojo delo prav dobro in naša zvezdnata zastava se venča z novimi lavorikami, na katere smo ponosni vsi in na katere bodo lahko ponosni tudi naši potomci. Nič mi ni sedaj žal, da me niso hoteli odpustiti iz armade radi starosti. Ponosen sem, da sem skromen kolešček v stroju naše zmagovalne ameriške armade. Kot ameriški vojak hočem delovati kar je v moji moči za uničenje fašizma in nacizma, da postane svet svoboden za vse čase.

Apeliram tudi na naše ameriške rojake slovenskega porekla, da darujejo in podpirajo Jugoslavanski pomožni odbor, da tako pomagata svojim rodniim bratom v njih največji stiski in da se jim pomore, da še enkrat zasije sonce svobode na vso Slovenijo. Bodimo najprej hvaležni naši materi Ameriki in sicer s tem, da kupujete vojne bonde, kolikor vam je največ mogoče in s tem vsaj malo poplačate Ameriki, ki nas je tako blagohotno spre-

jela v svoje naročje, kjer živamo njeno tako širokogrudno svobodo.

Dragi rojaki! Rečem vam samo toliko, da tukaj v Italiji se že vidi, koliko more trpeti naš slovenski narod v domovini. Napisal bi lahko debelo knjigo, če bi mi bilo to dovoljeno, kaj vse počenja nemška brutalnost in vojaška samopašnost. Italijo, ki jim je bila zaveznica, so tako uničili, da se ne da popisati. Pobrli so jim dobesedno vse. Cesar pa niso mogli vzeti s seboj, to so uničili z bombami, ognjem ali drugače. Kaj potem šele počenja so Slovenci in ostalimi Jugoslavnimi, kateri so jim večni sovražniki, to si potem lahko že vsak sam predstavlja.

Pa naj zadostuje o tem. Sedaj vam hočem popisati malo bolj vesel dogodek, ki se mi je pripetil tukaj zadnji teden. Naletel sem tukaj na svojega pri-Louis Yarm, s katerim sva skupno odšla v armado iz Clevelanda. Ločila sva se v Camp Perry, Ohio, in od tam sva potem zgubila sled drug za drugega. Vedel sem le toliko, da je bil tudi on prideljen nekemu železniškemu batalijonu, a njegove številke pa nisem vedel. Kljub temu, da sem že poizvedoval za njegov naslov potom časopisja in znancev, pa se menda ni nobenemu ljubilo odpisati in mi poslati njegov naslov. Saj rečem, pa brez zamere, lepa patriotičnost je to.

Tako sva se po dolgih osmih mesecih romanja po Afriki, kjer sem se dostikrat peljal skozi mesto, kjer je bil nastanjen on, sešla šele v Italiji. No, svet je v resnici majhen v današnjem času. Ker sem bil prišel ravno s straže in sem bil potem osem ur prost in prost je bil tudi Yarm, zato sva stopila v eno izmed številnih italijanskih gostilen, da tako po stari slovenski navadi slaviva najino snidenje. Resnici na ljubo najpovem, da sva prav dobro proslavljala. Naročil sem bil kokoš, katere je našla pot v gostilno potom črnega trga za naju dva Amerikanca. Imela sva prav lepo zabavo s to kokoško južino. Kokoška je bila namreč rojena ali izvaljena menda še pred časom fašizma, vsaj tako sem povedal sinjorini, ki nama je servirala.

Poskusil sem kokloško razrezati z nožem, opravil nisem nič in noža pa tudi nisem hotel zlomiti. Poskusil sem z zobmi in obema rokama, pa tudi nisem opravil nič, moral sem odnehati, če nisem hotel polomiti tudi zob. Rekel sem, čakaj bom pa poskusil prelomiti stegno in glej ga zlomka, kosti so popokale ali kite pa so držale kot vrvi na ladji. Tako sva odnehala z vsemi poskusi in pustila lepo na krožniku.

Seveda pa je bil račun za kosilo prav tako trd kot kokoš, kajti plačala sva "samo" 400 lir. Sklenila pa sva, da morava tako fino kosilo zaliti s par steklenicami "maršala" (z vinom). Za zaključek sva pa še zapela makaronarjem par slovenskih pesmic. Pokazati sva hotela tem mačkojedcem, da imamo v Ameriki resnično svobodo, da lahko pojemo, molimo ali govorimo v katerem jeziku hočemo. Najino svidenje je bilo v resnici prijateljsko-tovariško. Videl sem, da je imel moj prijatelj solzne oči. Sedaj sva pa nastanjena tako blizu skupaj, da se lahko vidiva vsak čas, kadar nisva v službi.

Tudi Louis Yarm naroča poždrave vsem svojim prijateljem v Clevelandu. Prejšnji teden sem tudi posetil svetovno-znani San Carlo Opera House v Italiji. Z mojim prijateljem Sgt. Floyd Crane sva kupila vstopnico za ložo in sicer prav zraven kraljeve lože. Plačala sva samo 20 lir za vsakega. Drugi sedeži so pa za ameriške vojake prosti, samo za ložne sedeže je pa treba plačati. Želel sem tudi izvedeti, kateri plemenitaši rodbini je pripadala tista loža, a se mi ni posrečilo. Mislil pa sem si, da če bi dotični plemenitaš vedel, da sedi v njegovi loži ameriški vojak slovenskega rodu, bi prav gotovo skočil iz kože in to za tako malo vsoto 20 centov.

Moja miza oziroma koleno mi je otrpnilo in zato bom sedaj skončal, če mi bo pa čas dopuščal, se bom pa kmalu zopet oglasil. Z Yarmom pa v oči vsem čitateljem prav veselo novo leto in ostajam vaš dobri vojak Švejček.

Pvt. Louis Elovor,
A.S.N. 35319559 -
Co. B 713 RY. OPN. BN.
APO 763 c/o Postmaster
New York, N. Y.

Društvo sv. Helene,

št. 193, KSKJ

DRUŠTVO SV. HELENE, ŠT. 193, CLEVELAND, O.

Staro leto je za nami, toda staro leto je pa še z nami; mislim namreč naše društveno delo, ki je vedno eno in isto v zvezi z našimi dolžnostmi nas, članic, namreč: redno plačevanje in asessment in redno se udeleževati naših mesečnih sej, da ne bomo vedno ene in iste v zborovalni dvorani.

K sreči je bila naša decembrska seja še precej dobro obiskana, le tako naprej, drage mi sestre! Naša tajnica je bila take udeležbe tako preseñena in vesela, da nam je kmalu obljubila še z naprej biti naša "dekla," če bomo redno plačevale vsak mesec naš asessment in če bo še prihodnji, oziroma ta mesec videla toliko novih članic. Saj smo vendar "fejst" punce, pa se pokazimo kot take! Ako tega ne izvršimo, bo pa še ona svoj urad pustila; potem bomo morale pa same nositi naše groše v tisto "veliko" blagajno. Rada bi vedela, koliko vas je vseh tistih, ki poznate vašo tajnico. Le pridite jo pogledat na sejo, pa se vam bo gotovo zelo dopadla.

Na zadnji seji je ona podarila dobiček \$5 za udeležbo eni izmed srečnih, druge so pa prinesle različne dobrote za okrepčilo želodca in grla; bilo je v resnici prav prijetno po dovršeni seji.

Zdaj, za novo leto naredimo zaobljubo, da se bo vsaka vsaj šest sej tekom leta udeležila. Kaj pomaga, če so same odborice na seji; one so le delavke, članstvo je tista sila, ki zapoveduje, kaj se mora pri društvu vršiti.

Naše seje se vršijo vsak tretji četrtek v mesecu v cerkveni prtiličju zvečer ob 7:30; torej bo prihodnja seja dne 20. januarja. Na svidenje na tej seji. S sestriškim pozdravom,

Frances Salmich,
793 E. 156. St.

IZ SLOVENIJE

Dobili smo v roke nekaj številč slovenskih časopisov iz časa po razsulu Italije. Časopisi so večinoma tiskani samo na dveh straneh, vojaška poročila so objavljena najprvo v nemškem, nato v slovenskem in potem v italijanskem jeziku. Vse ostalo je slovensko toda zelo skrženo in brez poročil iz ostalih delov Jugoslavije, kakor je bilo to poprej v navadi.

Posnemamo nekaj novic, ki vas bodo zanimale:
Dne 22. septembra 1943 je umrl Dr. Anton Breclj, zdrav-

Če verjamete al' pa ne

Čakajte, nekaj važnega imam povedati in je velika nevarnost, da bi pozabil. Zato naj zmažem najprej to na papir, potem šele bomo šli nazaj na farne. Saj farne lahko počakajo, zlasti zdaj pozimi, ko cenjeni moški farmarski stan nima drugega opravka, kot da glajšta živino, seka drva in se krega s ženo.

To, kar vam imam povedati, je pa tako važno, da se ne da odriniti niti za en dan. Izdal vam bom namreč, cenjeni naročniki, da je bodočnost najboljšem časopisu na svetu (pa ne, da bi bila to Ameriška Domovina) zagotovljena za dolgo let. To se pravi, da imam izbranega že naslednika, ki bo vihtel uredniške škarje in poslušal pritožbe, grožnje in proteste za redke priboljške tudi kako pohvalo, ko se bom jaz že davno privadil veseli družini nad zvezdami, ali pa če me bo to fratalo, pa kje spodaj v pečnici.

Ta naslednik je naš Jimmy, ki bo sicer pomahal do tistega časa še precej keksov, raztrgal še dokaj parov hlaec in podpla-

nik zadet od kapi. Dne 23. sept. 1943 Dr. Ivo Benkovič, advokat.

Jutro z dne 28. sept. 1943 objavlja:

Obvezna prijava aktivnih vojaških oseb bivše jugoslovanske vojske, mornarice ter orožništva.

Vsi aktivni častniki, vojaški uradniki, orožniki in podčastniki se morajo javiti in to: 1) častniki in vojaški uradniki dne 29. sept. od 8 do 12 ure in od 14:30 do 17:30; 2) aktivni podčastniki, orožniki in godbeniki 30. sept. od 8 do 12 ure in od 14:30 do 17:30 na vojaškem uradu pokrajinske uprave, Poljanska cesta 2. Kot dokument morajo prinesiti s seboj osebno izkaznico. Opravičeni radi boleznih so samo tisti, ki predložijo zdravniško spričevalo po legitimirani osebi.

Jutro od 28. sept. 1943. — Novo mesto. — V mestu in okolici se je razširil legar v taki meri, da sta obe bolnici prenapolnjeni in nemoreta več sprejemati bolnikov.

Jutro od 25. septembra 1943. — Kletarska zadruga je bila ustanovljena v Leskovcu pri Krškem in na Raki. Pri ustanovitvi sta bila navzoča okrožni kmetijski vodja Sturm ter Schachtinger ravnatelj glavne zadruge v Gradzu ter vodja viinarskega urada iz Brežic Godai.

Na planini nad Sevnico je bila ustanovljena nova Rajfajzovka. Načelnik je Janez Kranjc iz St. Vida. V Trbovljah pa je bila ustanovljena nova Kmetijska zadruga, ki ji načeljuje posestnik Martin Zadobovšek.

Jutro od 27. avgusta 1943 poroča: Nove živinorejske zadruge na Gorenjskem in Radovljiskem okraju, Bohinj, načelnik Martin Rozman iz Bitanj; Gorje, načelnik Franc Šveglj iz Rečice; Radovljica, načelnik Anton Avsenek iz Vrbe; Koren, načelnik Andrej Črne iz Kranjske gore; Tržič, načelnik Janez Aljančič iz Kovora.

Jutro od 21. avgusta 1943 poroča: V Ljubljani je v četrtek umrl ravnatelj Janez Kocmur, zadela ga je kap.

Jutro od 22. avgusta 1943 poroča: Nova progma med Lazami in Črnučami je bila te dni slovesno izročena prometu. Slovesnosti je prisostvoval tudi Reiner. (Pripomba: Ker je šla prej italijanska meja po sredi ljubljanskega polja in sekala železniške zveze, so Nemci zgradili novo proggo št. Vid-Črnuče in Črnuče-Laze tako, da so se izognili Ljubljani.)

(Nadaljevanje na 3. strani)

tov. Pa saj leta hitro teče če je Jimmy danes star pet let, bo že gledal za deko bosta oče in mati še v misli, da je še vedno bel Mladina raste kot mlad ras Naj le, saj ima kam.

Torej naš Jimmy bo naslednik za uredniško mesto kar je pri tem največkrat to, da se je za ta znanostan sam ponudil. Šur, a vidi samo lepe strani. Na počaka, da bo spisal prvi niški članek, pa bodo zapolena od vseh strani škandal in sramota za vsi venski narod, ki more pravi tako brozgo! In tako dalje...

Veste, taki mali guncovi vidijo in vse slišijo. Človek misli, da je bogve kako ljen v svojo igro, pa ti vleče na ušesa vse, kar se njega godi. Vsaka neumna mu vtisne globoko v srce. Je se je vtisnila podkev tu konja na cerkvenem tleh. Mali Slivci, ali kje je? Pa mu poskušajte vltiti v no glavico kako lepo besedo šla pa z ekspresom sko uho notri, pri drugem kaj era, najbrže že dolgo nekaj v svojem srčku, ker zadnji dni je bil nekam zamleda. Končno je pa le planilo. Kor ga, ko sta bila z mamko k "Mama," je rekel, "ali in bom jaz, ko bom velik?"

Saj si lahko mislite, mila ljubljencek maminivil dal, da bo ali za ognježen bo vozil truck, ali pa bo jevodjo na lokomotivi. Inti namreč ambicija vsakega mo ka. Jaz se še zdaj spomim da sem hotel biti na vsi in u za slosarja, ali pa vsaj u vača, ker bi bil lahko t m pa me ne bi nihče vlačil rem sa h koritu.

Ampak naš Jimmy je ž ga Grmka vreden vnuk, li n vedal je mami narava, se brez ovinkov, da bo za ka, kot je ata (to bi bi slučaju menda jaz).

Naša Johana, ki je rav tudi Jimmova mati, je zija, ko ji je brihtni šarije vedal, kako zgleden stno izbral. Pa ga vpraša: " kaj, Jimmy, hočeš biti i, ki je ata?"

"Zato, ker se mu to bajt godi. Ko pride popoln za mov, zmeče klobuk, sušino, kravatno po kotih, po je Bile večerji, ki ga že čaka holič godrnjati, če je župa po dek ali pa če je premrzla; carje ravnavo prav drugače, je žuila da premalo osoljena. Nonen jaz, ali smem kdaj kaj ar j.

"Ko se ata največkrat preprej ustavi radio, ukaže ni mir v hiši, se zavalje p kar v čevlji in hlače i Mari tam ne smem pikdar i Mari jam smrdi, da se kar hionuj Mi, ubogi otroci, pa ta enje dihniti ne smemo.

"Po nekaj urah se ako sprevali, široko zazija, če zol kar sirah, ter si še spka k vsodi, kjer jih ni in na Res, vrstid ozmertja, kam da smam napravili spegle. Sele, t fa povemo, da jih ima še vno, nosu, se potolaži. Potezamone, se pretegne na vsala, gre v kuhinjo, si nalije i Me, ker kofeta, ga nese na Ves, svojemu pisalnemu sto po prižge cigareto in poterar tako lepto udrihati po bi svela tarju, da je kar fletno, daj, da bi ga tedaj kdo dme e.

"Tako gre dan za dner kar je največ vredno p misli tem, je pa to, da mu podin nikdar kaj fiksati pri vi gosp ma spi, pa tajprajta. Potil ma, to bom jaz, kadar in se lik."

Vidite, dragi čitatelji! Fant teljice, za urednike ste del skrbljeni, če bi se slučaj bo napek zgodilo pri meni, to bo Ampak to naj si pa bo zamopni, da bova za samo njegove opazke še enkrat

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

Kaj boš čenčal, čenča marasta!" je ugovarjal Lovrač. "Pred svetom bom pokazal, kar bo moje, povsod bom rekel: kar ima, sem ji jaz kakor hočeš! Jaz jo pa lahko govorim z njo, ravna je in delavna. To je se, ker ti nič ne manjka." Siljeval Macafur neznano sto vdovcu Lovraču.

"Kaj pa hočem, bi ga pa vzela!" se je odločila.

Niti vprašala ni, ali je lep, ali je grd, le to jo je še zanimalo, če je grunt zadolžen. Tako so vsaj njeni gospodarji cenili sosedo.

"Nak, zadolžen pa ni. Pet in devetdeset johov sveta ima, tako ti povem. Dva grunta!" je udarjal Macafur in se ji dobričikal.

"Bi ga pa vzela, če me bo rad imel," je ponovila in sklonila glavo, kot bi ji bilo žal za svojo objlubo.

"Boljšega moža ne bi mogla dobiti," jo je navduševal Macafur in razlagal dobre Lovračeve lastnosti, dobrote grunta in prijetnosti zakonskega življenja.

Ni se še zvečerilo, ko se je oglasil pri Marijanici Matevž iz doline, njen fant.

"Marijanica, kaj si pa tako zbegana?"

"Matevž, omožila se bom!"

"Res?"

"Danes sem imela snubco!"

"Pa se daj!" je Matevž zamahnil, se zaokrenil in se delal užaljenega.

"Matevž, nič ne maraj, saj te imam rada in te bom zmerom imela, Lovrač bi me vzel, gruntra je, tebi in meni bi bilo dobro." Sama se je čudila, kdo ji je vdahnil to misel, a zdela se ji je tako dobra, da je z neokretno roko objela Matevža. Matevž se ji je odmikal, ni se ji pa odmikal.

"Matevž, če ti ni prav, se pa ne bom!" je zamoledevala, pa ji je bilo žal besede, ko se je spomnila, da bo ostala potem dekla in čakala na Matevža, ki je ne bo vzel nikoli.

"Nič ti ne branim, čeprav te imam rad," se je začel zvito izmikati in pomislil na večere, ko je vasoval z njo, potem z Lenko in nazadnje z Micko, ki se je priklatlila na kmete od Bogve kje, Matevž Marijanice ni imel resnično rad. Bil je lenuh, pokvarjen fant, ki je imel zelo kosmato vest, zlasti ko je šlo za tvoje in moje. Dekleta so mu bile brisalko, kamor je vtikal svoje umazane prste. Ob Marijanicinem bolj budalastem kot iskrenem namigavanju je obšla Matevža zlobna misel, ki se je razveselil, in hitro odgovoril.

"Marijanica, zagrabi, to je prilika, ki je ne bo nikoli več. Midva pa ostaneva prijatelja, kot sva bila. Velja?" je brez čustva in brez sramu odločil Matevž.

"I, seveda," se mu je surovo nasmehnila Marijanica in mu segla v roko.

Matevž je zdirjal v dolino in se napil. Ne na žalost, ampak na veselje. Vedel je, da mu bo Marijanica mogla postreči z denarjem in z vsem, ko bo Lovračeva žena.

Marijanica si je pa tisto noč namisljala moža, ki jo bo negoval in oblačil, ona pa bo ukazovala po košeninah in njivah, hodila ob nedeljah gosposko k maši in razkazovala bajtaričam in deklam židano ruto, zlato verižico in svetle prstane.

"Vzamem ga!" je bil njen sklep tudi, ko se je prebudila.

V srečo ji je pa vendarle ključval Matevž, ki jo je znal obnoret.

in lase bele kakor sneg. V rokah je držal palico batyk (batič). Počasi se dvigne, stopi k najmlajšemu mesecu, poda mu palico in reče: Brat, sedi na moje mesto! Najmlajši mesec stori tako in zamahne s palico; v tem trenutku šine plamen kvišku, ogenj zagori močnejše in sneg se začne tajati. Drevesa poženejo popke, pod bukvami zazeleni trava, v travji vzkljuje cvetke in pomlad je tu.

Opozorimo še na dve personifikaciji letnih časov, na Vesno, boginjo pomladi, podobo vsega življenja in na Morano, boginjo zime, ki je nasprotnica vsega življenja, ki je smrt. Vemo, da so stari Slovani slavili okoli Božiča zopetno rast sonca in nosili v slovesnem obhodu boginje Morane na grmado. Takrat začne rasti dan (prosijati), sneg se polagoma topi in naznanja se že pomlad; toda vreme je še spremenljivo (lugati) in preteče še nekaj časa, da pride v deželo pomlad. Zemlja se osuši (suhu) in sedaj se že lahko orje. Seme klije in raste, pride čas cvetja (cvetu) in kmalu smo sredi poletja (luto) in vročina (žaru). Začenja se žetev (sripu) in mlačva in pridelki se polagoma zvoziijo na vozovih domov (kolovozu). Pride čas, ko listje odpada (listopads) in ko zemlja že zmrzuje v grude (gruds, grudsn).

Najstarejša imena mesecev pri nas so zapisana v loškem rokopisu iz leta 1466. V oglejskem breviariu iz leta 1496 so ohranjena imena mesecev, ki so bila zapisana leta 1576. Lastnik breviara je bil mašnik Simon Otava, ki je podaril knjigo iz prijateljstva Janezu Grudnu, župniku v Ihanu; ta pa je umrl že leta 1582. Letnico smrti je zapisal njegov brat Tomaž. Z enako pisavo, s katero so zapisana imena mesecev, je zapisano tudi "anno Domini 1576." Iz tega sklepamo, da izvirajo nazivi iz leta 1576. Tretji zapis imen imamo v Trubarjevem koledarju iz leta 1582. Naslednji zapis se nahaja v radovljiški matrikuli iz leta 1468, nastal pa je šele okoli leta 1600; imena mesecev je najbrž zapisal ljubljanski prošt Gašper Freudenschuss (1580-1603), ki je bil takrat tudi radovljiški župnik. Končno imamo peti primer imen v prvi slovenski pratiki za leto 1726. Pozneje, okoli l. 1850, se je že izgubilo dvojje prastarih imen mesecev, ki so ju nadomestili z drugimi izrazi.

Iz Slovenije

(Nadaljevanje z 2 strani)
 Jutro od 22. avgusta 1943: Biserni mašni jubilej je obhajal St. Jurjski župnik in kano-nik Valentin Mikuš, sedaj kano-nik v Ljubljani.
 Jutro od 5. septembra 1943: Dr. Janko Arnež je postal novi župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

ST. ČADEZ: O slovenskih imenih mesecev

Kakor pri vseh narodih, so tudi v življenju starih Slovanov igrali veliko vlogo vremenski pojavi, različni poljedelski opravki in predstave o verskem življenju.

Vse to opažamo tudi v imenih mesecev, katerih pomen se nanaša na gotove pojave v naravi, na letne čase, določena poljedelska opravila, vedenje živali v nekaterih dobah in na rast in cvet rastlin in cvetic. Imena mesecev niso bila prvotno določena kakor sedaj, na astronomsko fiksirani začetek in konec; to so postala šele, ko so se narodi s posredovanjem krščanstva seznanili z imeni rimskih mesecev. Tako n. pr. listopad ali november ni pomenil prvotno meseca, strogo omejenega časa, temveč letno dobo, ko listje odpada, torej oktober ali november. Seveda je bil pomen imena meseca odvisen tudi od podnebnih razmer zemljišča, kjer se je ljudstvo naselilo, končno pa še od tega, ali je kak sad dozorel v deželi prej ali pozneje. Od tod izvira različni pomen imen mesecev pri raznih narodih, pa tudi to, da je že mnogo narodnih imen izginilo.

Pri razmotrivanju imen posameznih mesecev, katerih razlago bomo skušali kar najbolj točno podati, omenimo še, da so posamezni meseci v bajeslovju celo posebljeni, n. pr. v bajki o dvanajstih mesecih: na vrhu nekega griča plapolala ogenj; okoli ognja leži dvanajst kamnov, na kamnih pa sedi dvanajst mož. Trije so bili stari in že vsi beli, trije so bili v srednjih letih, torej možje, trije so bili že mlajši, trije najmlajši pa so bili tudi najblepi. Vsi so molčali in zamišljeno zrlji v ogenj. Ledeni mesec sečen je imel dolgo brado

Sedaj si pa oglejmo mesece naših virov:
 Loški rokopis našteva sledeče mesece:
 Prosynicz, Setstzan, susecz, maly trawenn, weliky trawen, bobouczzett, maly serpan, veliky serpan, Poberuch, listognoy, kozowperstkh, gruden;
 Breviar: prossintz, setschan, suschitz, malitrauen, welikhy trawenn, welikh-rossennczuet, mali serpan, hkevstnhk, weliky serpan, khymowetz, hkassi perskh, listognoy, gruden.
 Trubarjev koledar: Prosimiz, Seezhan, Suschez, Maltitraun, Velikitraun, Robhenzuit, Serpan, Kimoniz, Jessenik, Kosepersk, Lystognoj, Gruden.
 Rad. Matrikula: Prossinez, Seezhan, Breisen ali Schuschez, Malitraun, Velikitraun, Rosen-szczuet, Serpan, Khimouez, Kosoperskih, Jessenikh, Listognoy, Gruden.
 Pratika: Prosheniz, Sizhan, Suschez, Mali Traven, Manyk-Veliki Traven, Koshni Zveit, Mali Serpan, Veliki Serpan, Kimoviz, Kasapersk, Listovnuj, Gruden. Leta 1845, ki je izšla Bleiweisova "Nova pratika," je izpodrinil pod vplivom severnih Slovanov listopad listopad, leta 1857 pa vinotok kozoprsk.

Začnimo sedaj s paberkovanjem posameznih mesecev:
 Kakor smo že omenili, meseci niso bili, prvotno točno določeni, temveč so le označevali dobo letnih pojavov ali čas, ko se opravlja kako kmetijsko delo. Vzemimo prvi mesec prosinec pomeni januar; hrvaško prosinac, januar; srbsko prosinac, december; rusko prosinac, januar, češko prosinac, december. — Splošno velja, da se izvaja od besede sinuti pomeni prosijati, namreč da začne takrat dan rasti. Matevž Ravnikar-Požencan si je prav originalno tolmačil ime prosinec: O božičnih praznikih so stari Slovani jedli poprtnjak iz prosene moke, zato pride beseda prosinec iz "proso," pravilno torej prosenc. Drugi mesec je sečens, ki pomeni februar; ima pa tudi pomen januarja; blg. sečka, februar; hrv. sičen, februar; srb. sječan, januar. Gotovo je, da pride ime sučens od besede Sek — seči — sečem — seči in je mesec v zvezi s sekanjem dreves, ko čakajo pri nasnoga za spuščanje debel z gora. Sušec je v zvezi z besedo suh, suhyi, ko se zemlja polagoma osuši in se lahko orje. Slov. sušac — marec, češko br-

žen — marec, malorusko berezens, in sicer po brezi, ker breza takrat zeleni in dobiva svoj sok; pomenja pa tudi april. Pri mesecih aprilu in maju imamo mali in veliki traven, ko zeleni trava. Slov. in srb. mali traven, april, češko traven; malorusko veliki traven: trava najdalje raste. Pri Moravanih in Slovakihi pa je veliki traven junij. Pri mesecu juniju imamo isti pojav. Bobov cvet je v zvezi s cvetenjem bobov, odnosno fižola. Rožen cvet pomeni pač cvet, ržen cvet pa čas, ko cvete rž; češko ružen — junij, srb. rožovy — junij. Izraz srpanz pove, da se v juliju in avgustu žanje (srps), pač po podnebu; nsl. srpen — julij, srb. srpanj—julij, malorusko srpen — avgust; češko srpen; slaško srpen—avgust, poljsko sierpien — avgust.

Do avgusta se imena v omejenih virih nekako ujema, od tu naprej se imena precej menjajo in celo zamenjavajo med seboj; n. pr. listopad se razteza na oktober in november, kimovec celo na avgust in september itd.

September se imenuje v loškem rokopisu: poberuch. Pomen besede sicer ni točno znan, pride pa verjetno iz izraza pabirski, ki pomeni pabirek, ko se pobira (paberknje) se ostalo klasje, ki ni bilo požeto meseca avgusta. Mesec ima tudi ime kimavec, kar pride od kymati, to je mesec, ko postaja živina nemirna vsled pikov brenčeljnov (sem ter tja kima, pri miru ne stoji); imenuje se tudi po jeseni: rusko osens, september, jesenik, jesenčak, jensenski mesenc. L. Hrovat je pa menil, da pride izraz kimovec od drevja, ki kima, obloženo s sadjem. Za oktober se je dolgo časa rabil prastari naziv kozoprsk, čas, ko se koza prska (češko: koza prska se . . .) Iz tega pride tudi kozak, ki pomeni kazak, kozji pastir. To ime se rabi za september, oktober ali november. L. 1856 se huduje pisec pratike, da ima ravno oktober tako grdo ime in da se zadnjikrat podpisše kot kozopersk; in res, naslednje leto se imenuje oktober kot vinotok, kar je vpeljano pod vplivom drugih Slovanov: bolg. grozdober — september, srb. vinski mjasec — oktober. November je bil prvotno listopad; že samo ime pove svoj namen, namreč, da listje gnije. Polagoma ga je izpodrinil listopad, ki pomeni tudi oktober. Češko listopad — november, srb. listopad — oktober, malorusko listopad — november: listye vjane, žatkue (žut pomeni orumeneli) i opadaje. Končno imamo še mesec december—grudno; izvaja se iz gruds—težak, oster (ostra zima!), splošno prevladuje razlaga, da je ta mesec zemlja zmrzla in spremenjena v kepe, v grude: gruds — gruda; češko in hrv. je december prosinac, pol. pa grudzien.

Preostaja nam še, da omenimo, da je imelo tudi krščanstvo vpliv na nekatera imena mesecev. V Breviaru srečamo mesec kerstnik; v imenu tiči beseda kres, torej praznika sv. Janeza Krstnika. Novejšje ime za februar je svečan, kar pa pride od svečnice (svešta — sveča).

Prostor za pipo
 Pri nekem zobozdravniku v Augsburgu si je dal star možak izdelati popolno, novo zobovje. Ko je bilo zobovje gotovo, je odšel ves zadovoljen na svoj dom. Po par dneh pa se zopet vrne k zobozdravniku s prošnjo, da bi mu iz spodnje čeljusti odstranil desni podočnik. Na začudeno vprašanje zobozdravnika, zakaj to, je stari možakar odgovoril: "Nu, luknjo pač potrebujem zato, da morem vanjo obesiti svojo pipo."

Od vsakega dolarja, ki ga je potrošila Canadian National Railways v letu 1942 je šlo 43 centov za plačo delavcem.

DELO DOBIJO

Moške in ženske splošna tovarniška dela
 se potrebuje za

6 dni v tednu
 48 ur dela na teden
 Plača za ZACETEK
 Moški 77½c na uro
 Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na
Employment Office

1256 W. 74. St.
National Carbon Co., Inc.

OSKRBNICE
 Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.
 Šest noči v tednu.

V mestu—
 750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.
 Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—
 1588 Wayne Rd., Rocky River.
 Tri ure na dan, 6 dni v tednu.
 Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.
 Employment Office opurt
 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan, razen v nedeljo.
 Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co
 700 Prospect Ave., Soba 901

(18)

DELO DOBIJO
 Punch Press operatorji
MOŠKI IN ŽENSKE
 Dobra plača od ure in delo od kosa
 Dnevno in nočno delo

Dickey Grabler Co.
 10302 Madison Ave.

(16)

DELO IMAMO ZA ŽENSKO
 za Pomivanje posode
 Pomivanje kozarec
DELO IMAMO ZA MOŠKE
 kot Bar Boy
 Bus Boy
 Pomivanje posode
 Oskrbnika
 Plača in hrana ter uniforme odvisno od dela
 Zglasite se v Time Office, vhod zadej
HOTEL STATLER
 E. 12. St. in Euclid Ave.
 Od 9 zjutraj do 5 popoldne.

(15)

Perico iščemo
 Ženska dobi delo, da bi prala in likala za dve osebi in sicer na svojem domu. Pokličite
EXpress 1463.

Snajilke
 Delo na vzhodni strani mesta po 6 uri zvečer. Dobra plača.

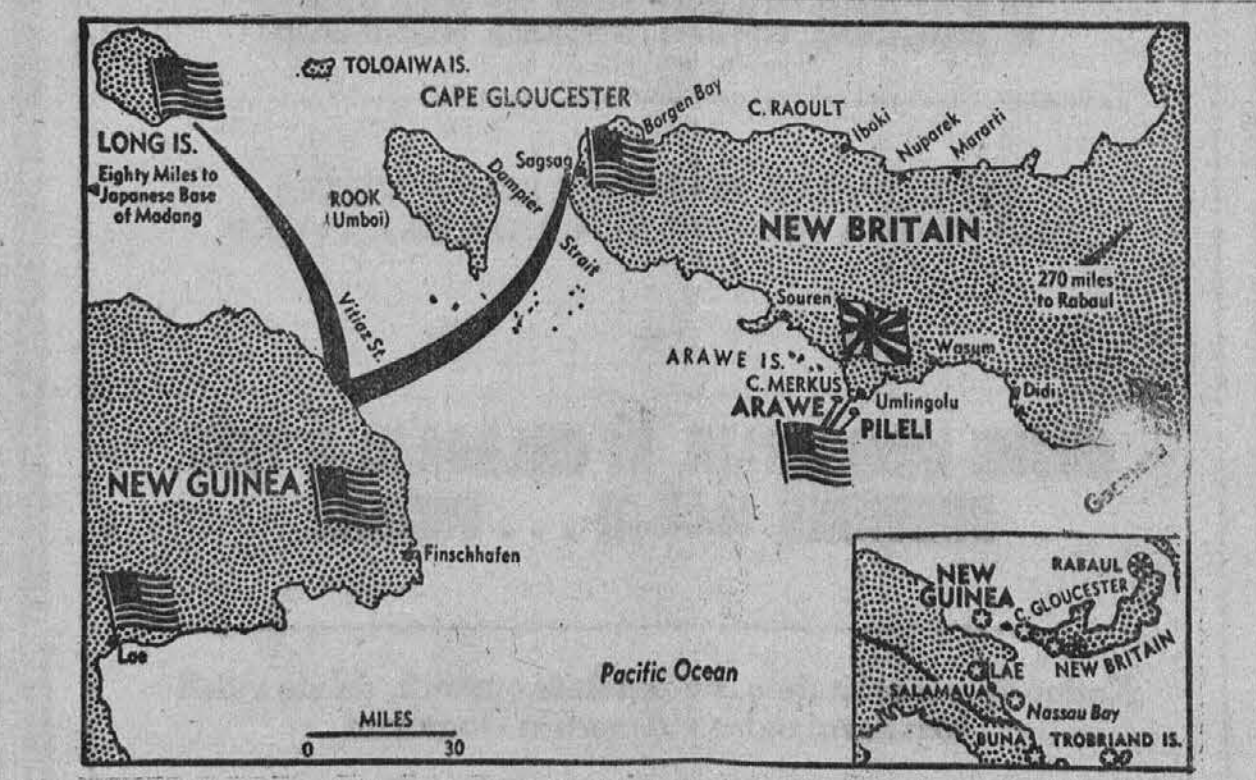
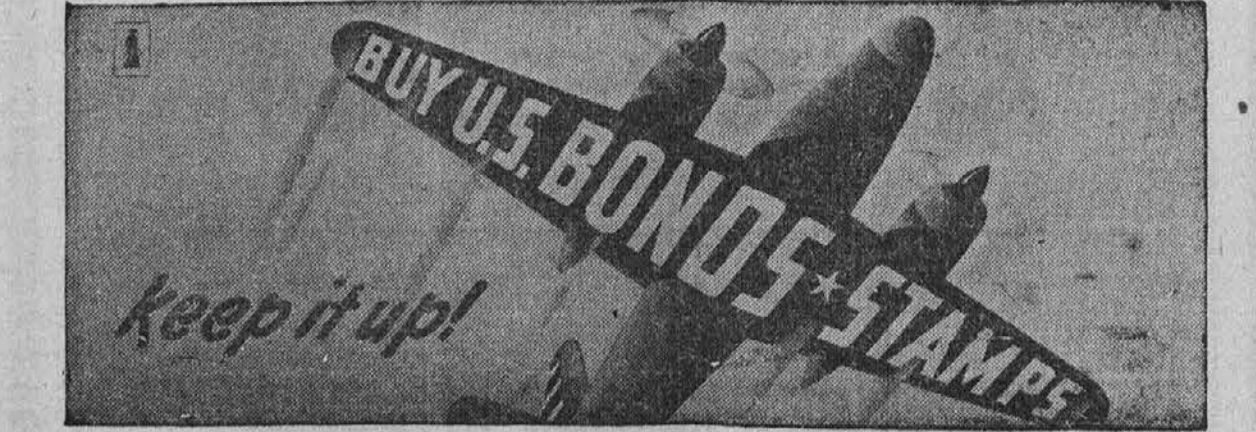
Advance Window Cleaning Company
 3211 Payne Ave.
 PRospect 2945

Delo dobi
 Sprejme se starejšega moškega, ki bi raznašal lažja naročila. Plača od ure in overtime. Zglasite se pri
Logan Engraving Co.
 1150 W. 3rd St.

(13)

MALI OGLASI

Prijatelj's Pharmacy
 SLOVENSKA LEKARNA
 Prescription Specialists
 709 St. Clair Ave. in E. 68th
 ENdicott 4212

Iz bojev na Pacifiku. — Ameriški marini so pred kratkim zasedli važno oporišče Cape Gloucester na Novi Britaniji, kjer so v vročih bojih odbili vse protinapade Japoncev. Arawe, 60 milj južnovzhodno je v rokah 6. ameriške armade. Zrakoplovno polje v Cape Gloucester je bilo glavni cilj Yankcejev.

(Dalje prihodnjic)

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Hendrikova gorečnost je izsilila to, do česar bi ne pripravil nobenega prejšnjih gospodarjev. In tako je tega novembra brskega jutra leta 1840 Lodewijk pristoval s svojim sinom, kandidatom, ko so kamnoseki s pikoni in svetri izdirali težko stoletno kamenito čelo. Oba sta si ogrnila tega megle, mrzlega jutra svoji suknji, težka široka površnika iz močnega sukna s plaščnicama, ki sta padali globoko na pleča, in s poklopci za ušesa, ki si jih lahko poljubno visoko zavijali. Pod plaščem je imel oče k preprostemu, temno rjavemu sukniču kratke hlače iz najboljšega črnega sukna, oblačilo, ki je pred sedem in dvajsetimi leti povečevalo njegovo vabo in katero je oblačil v delavnikih s ponosom štedljivega moža in iz oholega preziranja mode, ki je že nekaj let predpisavala dolge, svetle, spodaj zavezane hlače.

Ceprav se je stari Coornvelt čutil vzvišeneja v svojem dostojanstvu kot ugleden trgovec, občinski svetnik in cerkveni starešina, je popolnoma v smislu svojega časa brezmejno spoštoval "črnega moža." Bil je ponosen, da je od svojih štiri sinov delil le z enim vodstvo tkalnice in da bodo ostali trije ponesli ime Coornvelt visoko v kroge božjih in ravnih učenjakov. In za križ svojega življenja je smatral ta tiransko nad ženami in otroki svoje hiše gospodujoči mož, da njegov najmlajši sin Abraham, ki je bil kakor Hendrik določen za župnika, očitno ni te odlike prav nič cenil. Niti glad niti udarci niso mogli svojeglavega fanta pognati h knjigam, pač pa je smuknil, kadarkoli se mu je nudila prilika, v tkalnico, kjer se je ukvarjal s stari, zavrženimi vrvmi in si izmišljal neumnosti, ki jih je imel za iznajdbe.

Lodewijk Coornvelt se je imel za prosvetljenega moža, ki se ni zapiral pred svojim časom, dasi je, kar je spadalo tiste čase k bontonu, imel marsikaj na srcu zoper "duha stolet-

ja." On ni le v lastni hiši nadmestil sveč z regulacijskimi svetilkami, pač pa je celo v svoji tovarni vpeljal času primeren način razsvetljave namestu kadečih se, na podboje pitrjenih oljenic. Bil je tudi soustanovitelj "Dobrodelnega društva," čeprav si ni dal vzeti prepričanja, da je uboštvo od Boga ustvarjena uredba. Celu za regenta pred kratkim ustanovljenega zavoda za starče in starke se je dal izvoliti. Ne toliko radi svojega notranjega sočutja z usodo siromakov in nesrečnežev, pač pa radi dobrodošle prilike, da bi svoje stare, odpuščene delavce lahko udobno spravil pod streho. Menil je, da je z vsemi temi ukrepi zadostno dokazal svoj smisel za zahite časa. Toda mrzlična želja po novotarijah, nesmiselno navdušenje za vsakovrstne iznajdbe hudiča sta mu bila na vso moč zoprna kakor zdravemu Holandeu. Zlasti je imel piko na tisto hudičevo kukavičje jajce, s katerim so se zadnje čase vršili v počasni Holandiji razni poskusi — namreč na paro. Celu v Leidenu, slavnem radi svoje modrosti, so resnično prebivali ljudje, ki so veljali za bistré glave in katerim je bil zvesti belebubov spremljevalec vsekakor nekaj več kakor nevarna in nezanesljiva igrača.

Ali je Bog radi tega dal človeku, katerega je ustvaril po svoji podobi, dvoje rok za delo in dvoje nog, s katerimi se je lahko pregibal po zemlji? Tako je bil tudi Lodewijk Coornvelt med tistimi uglednimi državljani, ki so leta 1837 poslali zbornici prošnjo, v kateri so svarili pred nespametnimi načrti za železnico iz Harlema v Amsterdam, ki so bili takrat na dnevnem redu. Navzlic temu, da je iz vseh provinc deževalo podobnih prošenj, so na zalost zli vladni svetovalci prodrli s svojo voljo, in kralj, na čigar modrost in uvidevnost je Lodewijk Coornvelt poprej zidal hiše, da, kralju je pač že starost ošlabila pamet, saj je podpiral nečakance in nore novotarje; tako so železnico v sramoto vse dežele zgradili.

Lodewijk Coornvelt se je seveda 19. septembra minulega leta, ko je bila peklenska iznajdba bagoslovljena, svečano zaobljubil, da je ne bo nikdar uporabil in da ne bo, dokler bo pri otrocih kaj zalegla očetovska beseda, nobenemu članu družine kaj podobnega dovolil.

Toda bilo je videti, kakor bi hotela parna sila na vse mogoče načine postati bič muke in kazni v očeta Coornvelta delavnem in bogajoječem življenju. Zmeraj je nevrno poslušal poročila o stavkah, ki jih neki goni para, dokler ni njegov drugi sin Nicolaas, ki je pred dvema letoma potoval v London in Glasgow, jel z navdušenimi besedami opisovati novo iznajdbo in trditi, da je na Angleškem para po večini že izpodrinila ročne statve. Odkar se je Nicolas vrnil s potovanja, je koval najobjestnejše načrte, kako bo popolnoma presnoval in prenovil tkalnico, katerim se je pa oče z vso svojo vladarsko oblastnostjo upiral. Nikdar ne bo dovolil, da bi ponosa dediščina njegovih očetov služila takim zločinskim poskušom — saj bi ga moralo biti sram pred delavci, katerih dolgoletna izkušnja in izurjena ročna spretnost sta bili najboljše poročstvo za dobro kakovost njegove tkanine!

Pred pol leta pa je njegov

sosed in konkurent van Doeveren, vrhu tega še menonit, ki ni spoštoval ne Boga ne božje postave, zares poskusil z dvema stavtama na paro in, kakor je Nicolaas suho poročal očetu, naročil za prihodnje leto še štiri. Tik pred mestom, na nedavno porušenem nasipu, je van Doeveren gradil celo novo tovarno. Bilo je videti, da mu navzlic brezupnemu zastoju skoraj vseh obrti prav dobro gre. Kaj se ni bahal, da zdaj lahko izdela trikrat toliko sarže in bajeta kakor poprej in da mu pri tem ni treba zaposliti več kakor polovico delavcev?

Lodewijk Coornvelt, ki se je norčeval iz pare, jo je sedaj pričel sovražiti. In sinoči, že tretji dan, odkar je prebivala v njegovi hiši, je njegova nečakinja Miebete očitno ponosna pripovedovala, da je na poti v Leiden potovala iz Pariza v St. Juentin z železnico. Prestrašeni pogledi matere Aagjeje in njenih hčera niso mogli zaustaviti sprožene plohe deklčinih besed. Opazila ni, kako so žile na širokem stričevem čelu nabrekli in kako je z zobmi tako krepko stisnil ustnik pipe, da se je pipa zdobila. Dokler je ni končno njegov razkačeni glas pregнал iz raja spominov: "Molči, otrok! Železnica je iznajdba samega bogasvarjav in goni jo njegova lastna sapa. Nikomur v tej hiši in za to milo ni dovoljeno, da bi se vozil z njo, še manj, da bi se prevzetno bahal s svojim znanjem

s to hudičarijo!" In drugič v treh dneh je prišlo do nezaslisanega dogodka, da mu je mlada, slabo vzgojena stvar ugovarjala, da je razkazovala svoja lastna mnenja in da je celo smeje se prišla na dan z domnevo, da bo stric v nekaj letih gotovo izpremenil svoj nazor! Prav sedaj, ko je gledal kamnoseke, ki so izdrto čelo zavarovali s hlodi, da bi ne zgrmelo na tla, se je tega zopet domislil; hkratu se je spomnil onega drugega trdega, upornega duha, duha lastne sestre, katere se je oklepal z vso neznostjo, kar je je zmogel, ki se je v skupnih otroških letih večkrat postavila po robu očetovi oblastiljivosti in ki se je morala v svojem poznejšem življenju tako grenko pokoriti radi tega.

Toda kaj naj on počne z otrokom pokojnice, ko vsa strogost njegovega očeta ni nič zalegla pri Ani, z odraslo dekllico, v katere srečo se je menda drevo oholosti že zelo razbohotilo. Kako naj poseje tu seme krščanske vdanosti, ko je bila pa njiva očitno tako slabo zorana?

Tedaj je občital njegov pogled na najstarejšem sinu, ki je stal tam v svojem črnem duhovniškem plašču tako vitez in visok in ki je s tako globoko resnobo opazoval delo na hišnem čelu. Kako zelo bi pridigar lahko vplival na žensko! Kdo bi utegnil bolje od Hendrika, ki je ta čas pač čakal na službo in je moral živeti v očetovi hiši, skrbeti za blagor Miebetejine duše in ji s spodbudnimi pogovori pokazati resnobo življenja, katere očitno ni še prav nič poznala!

Pripetilo se je, da so misli Hendrika Coornvelta v istem trenutku preskočile od čudne in lahkomislne obleke žene na čelnem reliefu na žensko obleko sploh in na obleko francoske sestrične posebej. Zmeraj znova je moral misliti na rjavo in srebrno progasto obleko iz tafta, ki je razkriževala za čuda mnogo njenega belega in mehkega vrta in katere dolgi in široki rokavi so pri vsaki kretnji zdrknili nazaj z dveh okroglih in polnih lakti. Sestre in njih prijateljice so vendar zmeraj imele pragnjene zavratnice iz koprivnika, ki so bile všite v njih obleke. Zares, nikdar še ni videl tako nesramne nošnje! Sam s seboj do

kraja nezadovoljen se je poskušal otresti misli na sijoče gladko deklčino kožo, ker je bila pač izkušnjava, božja preskušnja njegove nprave moči in stanovitnosti... toda zmeraj znova je grizoče natančno vstajal pred njegovimi očmi Miebetejine obraz z smejočimi se, rdečimi usti in s temno se iskrecim pogledom nad svilenim, razgaljenim vratom.

"Hein!" Zapovedujoče očetovalo znamenje je zmotilo mladega pridigarja v njegovom premišljevanju. "Ali ste s svojo sestrično Miebetejo že govorili o tem, h kateremu župniku naj hodite v cerkev?"

"Jaz...? Ne, oče, jaz sem... mislil sem..."

Lodewijk Coornvelt ni verjel lastnim očem. Jecljanja in plašnega lovljenja besed ni bil vajen pri svojem najstarejšem sinu. Temno rdeč in v zadregi, kakor obraz mladeniča, ki je kaj požrl, je stal sinov obraz pred njegovimi očmi, in v svojo največjo jezo je domneval, da je uganil vzrok. V vsakdanjem življenju je bil Lodewijk Coornvelt do ljubezni, katero je kot pesnik opeval z zanositimi besedami, bolj nezaupljiv, kakor pa se je navduševal zanj. To bi ravno še manjkalo, da bi Hendrik, ki si je kot pridigar moral še priboriti glas in karijero, in ki je radi prenapoljenih župnij že več kakor

Victor Paz Estenssoro, bivši ekonomski minister Bolivije, je bil voditelj petih, ki so strmoglavili bolivijsko vlado. On je sedaj razglasil sodelovanje z zavezniki, kljub temu, da je bil prej sto odstotno za osiše.

leto dni čakal službe, obesil svoje sorodnico, ki je bila rečna kakor cerkvena miš. Resnično, s to siroto si je nakopal lep križ na rame!

Tedaj je kakor od Boga poslan prišel Nicolaas iz pisarne pogledati, če so delavci že opravili svoje delo, in odrediti, naj odnese stari kamen v klet. Drugorojenec bi bil v tretjem letu svojega življenja skoraj postal žrtev skrlatinke. Majhen in na videz ne prav odrasel je v varstvih svojih "bolnih" in hitro utrudljivih oči nosil zelen senčnik na obrazu. Ko sta oba naj-

starejša sinova zdaj za tek stala drug poleg druge je oče primerjal oba. Mahoma je kakor blisk letelo njegove kupne možgane: če bi mogel Nasa in Miebetejo združiti vsko dvojico! Kakor se večkrat, kadar je prevladal, pokazalo, ni bilo lahko poiskati za Nicolaasno. Zadnje čase je postal grenjen in čemerren, za tem prekletem potovanju glijo.

(Dalje prihodnjik)

Novo-zelandski vojak skrbi za svojega psička, se mu kje ne izgubi, zato pa ga nosi na svoji prtljaji kje na Južnem Pacifiku. Psiček bo kmalu pravi veteran.

Gornja slika izgleda, kot bi bila posneta kje v New England ali Oregonu, kjer so krasni sadni vrtni resnici pa je bila posneta ob cesti, ki vodi v Camino. Na sliki je videti par ranjenih italijanskih vojakov, se vračajo v zaledje. Ti so bili v bojih proti Nemcem strani zaveznikov.

SLOVENSKI VEČER

v soboto, 22. januarja

Servirali bomo kranjske klobase in kisle zelje.

Za godbo bo skrbel Kusar Trio in njegov pevski duet.

MR. in MRS. LOUIS WESS

SLOVENSKA GOSTILNA 317 E. 200. St.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPRED POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

V BLAG SPOMIN SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NEPOZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Victor Opaskar

li je izdihnil svojo blago dušo in se prenelo ločil od nas dne 16. januarja, 1937

Edeme let je že minilo, od bridkega spomina dne, ko tako naglo si nas Ti zapustil, dragi sorog in preljubljeni oče. V miru božjem sladko počival in večna luč Ti svetl naj.

Zalujoči ostali: AGNES OPASKAR, soproga. ALBINA RICHTER, hči: VICTOR, sin. Cleveland, O., 17. januarja, 1944.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. HEnderson